

høiere Hofstitler, der da svæve omkring os. Vi Smaaafolk ville derfor helst blive kaldte alene for det, vi ere i vor Embedsstilling. Jeg vil derfor ogsaa haabe, at der ikke vil blive Tale om at ordne os ind under et nyt Regulativ eller en ny Rangforordning. Vi ere saa sædelige, at vi meget godt vide, at naar vi gaae ved Siden af Amtmanden, da bør vi ikke gaae paa høire Side af ham, selv om vi ogsaa skulde være komne i det usædvanlige Tilfælde at have faaet Tilladelse til at klæde os som han. Der er et naturligt Forhold i denne Henseende i det daglige Liv, som vedblivende fastholdes. Præsten vil altid tilfulde vide, hvorledes han skal gaae ved Siden af sin Provst eller Biskop, og saaledes gaaer det os Andre i samme Forhold. (En Stemme: Hvorfor?) Vi kunne meget godt begribe, at naar En er stillet i et overordnet Forhold til os, vi da altid maae bevare en vis Stilling ligeoverfor en saadan Mand, som Staten har sat over os. — Det vilde være uønskeligt, om den Deel af Paragraphen ikke var til, hvorefter Hofchargen skulde kunne forenes med Embedsstillingen; men dette er nu Noget, som jeg ikke skal røre videre ved. Jeg troer, at den Mand, der, om jeg saa maa sige, gaaer igjennem den af Regjeringen foreslaade Lovbestemmelse, vil lede til, at Regjeringen vil være meget vassom i saa Henseende, og at, naar der skal gives Ansættelse ved Hoffet i en ulønnet Hofcharge, vil man vel vide at vælge mellem de private Mænd, der have Formue og Eyst til at repræsentere paa saadanne Steder, og at man ikke vil blande et saadant Forhold ind i Embedsstanden. Dette maa naturligviis altid berøve paa deres Villie, af hvem saadanne Forhold ere afhængige; men jeg tvivler ei heller paa, at naar det Princip, der gaaer gjennem Paragraphen, først er blevet gjort ret gjældende, saa ville Conseqventerne deraf i Embedsstanden ikke komme til at blive saadanne Abnormiteter som dem, der bleve antydede af den ærede foregaaende Taler. Jeg maa ogsaa i saa Henseende finde det ganske rigtigt, at man ikke i Loven har berørt et vist særegent Punkt. Der er nemlig nogle fødte Rangspersoner: Grever og Baroner, som kunne træde ind i Embedsstillingen, men deres Rang maa vel

bortfalde, saasnart dette skeer. Der kommer jo vistnok derved nogle Urimeligheder frem, men det maa være de Folks Sag. Naar en Greve f. Ex. bliver Tolbasassistent uden fast kongelig Ansættelse, saa beholder han sin Rang; faaer han derefter Bestalling, taber han vel derved Rangén, men da rigtigt nok tillige Forpligtelsen til at betale Rangstat. — Hvad angaaer forøvrigt de foreliggende Ændringsforslag, saa skulde jeg, uagtet jeg ogsaa kjen-der det Tilfælde, som det ærede Medlem for Kjøbenhavn berørte, dog være tilbøieligt til at troe, at man ikke behøver denne Tilføielse, og den omhandlede Anordning vilde vel ogsaa komme til at see heelt løierligt ud. Naar Regjeringen vil give den Erklæring, som Finantsministeren har antydet, at det maa være enhver Embedsmand, der har Rang og Titel, tilladt at faae sin Afsked i den Henseende, eller sin Entledigelse, kort sagt en Tilfjendegivelse i venlige og høflige Former, og ikke i haarde Udtryk, saa at man f. Ex. kaldte det Cassation osv., saa troer jeg, at Sagen vil kunne jævne sig af sig selv, uden at der behøves noget Regulativ til dens Ordning.

J. W. Hansen: Med Hensyn til Forslaget under Nr. 1 kan jeg give den høitærede Finantsminister fuldkommen Ret i meget af det, han har sagt; men der er alligevel Uønskeligt deraf, som jeg ikke kan tiltræde, og hvorfor jeg maa fastholde mit Forslag. Den ærede Finantsminister sagde, at der laa en rigtig og sund Tanke i Paragraphen. Derom tvivler jeg ingenlunde, men det, der er min Mening, er, at denne rigtige og sunde Tanke ikke har fundet noget Udtryk for sig i det foreliggende Lovforslags § 4, thi saaledes som den staaer, er den uforstaaelig. Jeg har gjort mig al mulig Umage for at forståe den; jeg har hørt Finantsministerens Forklæring i Udvalget ifjor, men efterat han var gaaet bort, forstod jeg den endnu ikke; jeg begynder nu at skimte Forstaaelsen af Paragraphens Indhold, men videre kan jeg ikke komme, og jeg troer, at det vil gaae flere ligesom mig. Naturligviis ville Andre, som ere mere skarpsindige, snarere kunne forståe Meningen, men Fleertallet vil ikke kunne for-